

nas rešili? Samo na njih je še za pol klobuka upanja, pri drugih po deželi ga več ni. In ti, o mati božja, te ni sram za sestre, do kolen v blatu cest? Vplivaj, bogorodica, na sina, posreduj, naj skrpa piskre naših duš. Če te ne bo ubogal — zakaj tudi otroci so dandanes kar se da zbežljani — mu počitaj z božjimi zapovedmi, s četrto, spusti solzo.

In spet bo todle mir pri nas.

Andrej
Medved

Glava

KAMEN čelo stiska,
da v ognju zgori,
poči les,
da zmrzne!

Kačo vlevi,
jez vkuje.
vdre glavo, zrak.
lavo vlije,
blisk vblešči.
v nebo vlomi, v kri žge.
vdre čelo,
vodo, led!
v kožo rase,
s krili razliva lavo.
naseli zvezdo,
mrežo v oči.

kamen
 zlomi, mrežo
 vkoplje v čelo.
 vgori led, zrak,
 ruda v zemlji.
 oko stiska,
 oko vrti.
 kačo v ilo obrne.
 vkoplje sušo, dež!
 vodo žari,
 les udarja.
 vre luč, spi Lev?

v čelo vleze,
 v nebo skoči.
 spanec na oči,
 kamen na čelo!
 kamen,
 ki stre krila kač,
 mreža, ki žari.
 hrošči v lesu,
 zakopana juta.
 deske, vbite v zrak.
 koža kamnov,
 mravlje zraka,
 palice iz ila.

BIČ drevo iz kože,
 gost sijaj.
 telo,
 pot glave, ogledalo.
 zamrzla hiša.
 zlitina, ime.
 na čelu sneg,
 vkopana ruda.
 vlit glas,
 šotori sanj.
 v les vbita
 žica, slepa pega.
 odprta žila,
 blisk polti.

dež, mreža, čutna past.

šotori glave,
čista snov.

ples kože,
ki se vase vrašča,

pernata kača,
ki udarja, bič!

bič
vdira polt,

živo predivo!
kamen vdre sluh,
zamrzal glas.

oblaki, sen,
vdor zvezd.

telo, ki pada!
goste ograde, zračna luč.

čutna podoba,
žica, ki utriplje.

gladina kože,
guba ust.

izdrta vlakna,
blisk krvi!

les,
iskre, teža.

glava, ki zgori.
zid kože,
živo perje. zid
glave, gost odtis.

GLAVA telo iz kamna,

čutno perje.

otrpla polt,

nevidni vrez.

telesna vrv,

jašek, skok!

vdor kože, kepe zraka.

vdor glave,

iskre v pečeh!

ograde ognja,

čutno blato.

vkopana lava,
 kožna cev.
 lijak iz zemlje,
 meja, ki žari.

vlit zrak,
 telo iz blata.
 ples glave,
 palica, ki rase.
 skok kože,
 roka, ki vdre les.
 šotori časa, mrzla ruda.

ograda zemlje,
 gosta toča.
 otrpla volna, črn les.
 blisk kamna,
 bič iz perja.

ograda čela,
 mehek led.
 volna iz rude,
 zračni kamni.

metulj
 v ustih, zračne
 krogle. vkopana
 lestev, streha, sneg.
 čutni ples
 glave, rast polti.

PALICA, telo iz lave,
 KI RASE čutni plaz.
 bič ognja, gnezdo glave.
 uviti kodri,
 kroglja, ki žari.

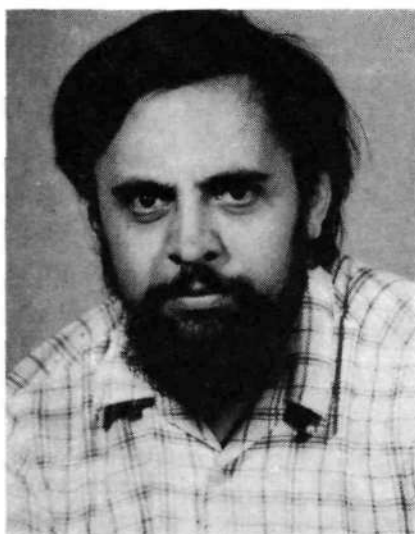
žareče čelo,
 živo tkivo.
 razlita koža,
 zračni polž.

glas,
 živa meja, vdor
 polti. skok glave,
 čutni blisk!
 odlog telesa, gosto perje.

odprto čelo,
lava, ki se razdeli.

polž zraka,
guba glave.
vročica, živost, ples.
vbod, čutnost,
skok krvi!

Pesmi

Vinko
Ošlak

SABAH:
Obrili so sedem
čarovničnih glav,
zložili so sedemsto
ptičjih kosti:
iztaknili so žive
ribje oči;
s teh kosov Sabah
vame hudobno srši.

STRAŽNIKOM:
Red in mir
sta rja sveta:
ledení nemir
na ustih želja.